

hvad Landsstinget og Regjeringen vilde, og da navnlig, hvad Regjeringen vil, og kun bryde os lidt om, hvad vi egentlig selv fandt rigtigt og vare overbeviste om, at Vælgerne syntes om. Det forekommer mig, at det ærede Medlem gaar noget om i en forfært Gade med alle disse Betragtninger. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem vil rime disse Hovedbetragtninger sammen med, hvad han dog udtalte, at han vilde, nemlig have Folkets hings Værdighed og Myndighed i vort konstitutionelle Liv. Ganste vist gjælder det om at faae et Resultat ud af samtlige sine Arbejder; men hvilket Resultat er det bedste, enten at faae Love, man ikke synes om, eller at forhindre Love, man ikke synes om? Efter min Opfattelse er det dog heldigere, naar man gaar herfra, at man da kan sige: Vel have vi ikke faaet de positive Resultater, saaledes som vi syntes, og saa mange positive Resultater, som vi ønskede; men vi kunne dog forsaavidt glæde os ved det negative Resultat, at det er lykkedes os at forhindre Lovforslag, som ikke ere gavnlige for Samfundet. Hvis er Skylden, desom Resultatet af denne Samling eller af den sidste Valgperiode maa forekomme baade os og Folket, Vælgerne, mindre fyldigt end ønskeligt? Hvis er Skylden? (Stemmer: Hør! Hør! Ja, hvis er Skylden?) Deres — og deriblandt ogsaa det ærede Medlems — som fordrer, at man, for at komme til et Resultat, skal tage Hensyn til Regjeringen og Landsstinget og give Slip paa sin Overbevisning og Vælgernes Overbevisning. Naavis, hvor vi have foreslaaet og gjort Forslag, undtagen at de have været moderate, maadeholdne, overensstemmende vistnok med det store Tal af Vælgernes Duffer, gavnlige for Samfundets fremadskridende Udvikling, paavis, hvor dette er flet! Hvoraf kommer det da, at vore Forslag om Reformer, om Fremskridt paa det ene Punkt, paa det andet Punkt ere faldne døde til Jorden? Bille de Herrer nærmere oplyse os om Grunden dertil og Skylden derfor og betegne den, saa kunne vi komme til at tale om, hvor Skylden ligger med Hensyn til det Resultatløse

Formanden: Det maa være mig tiladt at erindre det ærede Medlem om, at disse Spørgsmaal for det Første kun staa i en fjernere Forbindelse med selve Sagen, og dernæst i en meget fjernere Forbindelse med det Affnit, der er under Forhandling, nemlig Uendingsforslagene. (Frederiksen med flere: Hør!).

Berg: Ja, de ærede Medlemmer sige „Hør“; jeg nærer ingen Tvivl om, at det glæder dem; men de sagde vistnok ogsaa „Hør“, da min ærede Ven for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) talte. Det er naturligt, at hans Betragtninger behagede visse ærede Medlemmer mere end mine. Jeg skal nu slutte med at gjentage, hvad jeg har sagt: Saae vi denne Lov med Mindretallets Forslag, saa at man kan anse den for hensigtsmæssig, stemmer jeg for den; hvis Mindretallets Forslag ikke vedtages, stemmer jeg mod den, da jeg i saa Fald ikke kan anse den for hensigtsmæssig.

Frederiksen: Ja, naar det ærede Medlem saa stemmer imod hele Loven, fordi den ikke er ganste efter hans Hoved, vide vi jo, hvor Skylden ligger. Jeg kan kun tilbagevise Uttringer af den Slags, som min ærede Ven fra Kolding (Berg) fremsætter om, at jeg skulde tilraade Thinget at stemme imod sin Overbevisning; men Sagen er den, at det er min Overbevisning, at her i Livet skal man tage Hensyn til dem, som man arbejder sammen med; naar et Par Heste skulle trække sammen, er det ikke hensigtsmæssigt, at de trække hver til sin Side, man søger at faae dem til ikke at trække hver i sin Retning. (Th. Nielsen: Ja, ville de ikke det, saa giver man den af Pidsken, som ikke vil gaa med den anden!). Det er ganste rigtigt, det ærede Medlem siger, at der er Noget, der kan have godt af at faae af Pidsken; det er en Sætning, jeg anerkjender ofte i Praxis, de have godt af Pidsken. — Jeg tror, at, naar det ærede Medlem fra Kolding, som flet ikke i Anstuelser staa saa langt fra os Andre, var villig til at arbejde sammen med os og komme os lidt